

Gazeta de Mallorca

CRONICA SETMANAL CASOLANA

Arts y Lletres * Costums * Tráfec e Industria * Noticias * Anuncis y Reclams * de Ciutat y la Pagesia

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

IMPRESA DEN JUSEP MIR.—Cadena de Cort-11.
Dirigiuh sa correspondencia y quesvuya més que s'ofereasca.
Demanauhi sa tarifa d'Anuncis y Reclams.
Ventatjes a n'es suscriptors.—Ja's sap: avuy en dia, més ven qui més anuncia.

Primera anyada.—Núm. 12.

Palma * 20 de Juny * 1903

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Per tot Mallorca y dins Espanya: tres mesos: 1 PESSETA
Per fora Mallorca: al Estranjer. 1'50
Número corrent: 5 cèntims.—Estantis 0'10
Llibres mallorquins casi regalats.—Suplements gratis a n'es suscriptors.

La Roqueta

FÁBRICA DE CERÁMICA ARTÍSTICA

qu'ha fetá renóme sa

MALLORQUINA DE LLAMBEIGS METÈLICS

S'hi fan reproduccions de qualsevols exemplars d'algun mèrit y bellesa que se troben en aquesta illa; lo metex que objectes decoratius d'esquisit gust: columnes, jèrros y tèsts per flors, jardineres, bustos moderns y variades figures modernistes.

Admet encàrrecs per fé anuncis de ratjoles, decoració de frontis, faxades y habitacions, y tot lo demés que correspon a n'aquest ram.

Tenda y despatz de LA ROQUETA

Carrer de Sant Miquel, n.º 27 y 29

FÁBRICA: a Son Espanyolet

abolint s'antiga costum de trèure ses capes per les Verges.

En es diaris y revistes no hi mancarán explicacions d'aquest fet, y veureu com En Flammarión y es seus confreres, vos dirán que axò vé de ses taques des sol, o de que'l mon s'en decanta o s'acosta a tal o qual constelació o a sa *carretera de Sant Jaume*...

Lo cert és que anam endarrerits. Y aquest endarreriment o retrás astronòmic d'estacions, par qu'influesca damunt tot quant hem de fé y enllestí: fins y tot en so publicà sa convocatoria o programa des certamen literari de ses Fires y Festes.

Ja hey ha poeta ciutadà—y tal volta qualcun de la part forana—que no so-sega y passa males nits desvetlades y es menjá no li còu, pensant en so perill de que no li romanga temps abastament per posá en net y enviá ses odes y romanços amb que confia guanyá joia.

Realment, si la cosa seguex tan resseguda y daxo-daxo, será cosa de perllongá es certamen per ses Fires y Festes de l'any qui vé.

No u deym per mal.

Ara qu'estarem llests de processons y d'exámens de Montission, comensará s'escampadissa de la gent ciutadana que té sa fortuna de possehí casetes.

El *Terreno* y Portopí y es Molinà, es Pont d'Inca y es Portitxol, Son Sardina, Son Serra y sa Vileta—sense contá altres redols de més enfora—se poblarán de families que paguen cad'any es censal des *veraneo* y creurién morirse o no arribá amb salut a Sant Miquel, si havien de passá ses mesades de Juriol y Agost a dins murades.

Encara que amb axò de *dins murades* ja comensa a haverhi trenques, y portell per on escapá. Y sino, que u diguen es veinats de per aquells carrés y carrerons entre sa Porta Pintada y sa de Sant Antoni, que poca voltera haurán de fé, d'ara endavant, per anarsen a fora-porta. Ara hi podrán exí, tot dret y a peu pla; y sense sortí de sa botiga o des piset, tendrán més ayre per alená aplé, y més espay per escapá la vista.

Bona cosa será estada per tots aquells estadans—y no gens dolenta p'es contrabandistes de consums—es tirá en terra y esplaná tot aquell bocí de murada que los privava vista y espay.

Axí u vejem d'ets altres.

Si durant algunes setmanes hem interrompuda sa costum de pujá *dalt la Sala* per informarmos y doná conte de lo tractat y resolt a ses sessions municipals, no es estat per peresa, sino perque es programa o *orde del dia* qu'es diaris ja mos doneu y fan a sebre per endavant, no ofería cap assumto especial d'aquells de gran interés o que surtís demunt sa retxa des «nostro pa de cada dia.»

Axò no vol dí que fóra de sessió, no n'hi haja hagudes axí meteix d'ocurrencies de ses qui ocupen s'atenció y activitat des retgidós y los fan moure una

mica més de lo ordinari. Valga per exemple es nomenclament de delineant, que no s'es pogut fé sense moltes anades y vendudes y per afegitó qualque protesta.

Ses projectades Fires y Festes d'Agost vinent també promouen reunions y juntes y conferencies a balquena; y axí y tot, passen dies y setmanes, y es termini s'acursa y casi no tenim res en es fus, com a cosa resolta y acordada.

Per voltes que li donem, s'es mesté regonexe que Deu no mos ha fets per dú a efecte ses coses a *gran velocitat*. En questió de trassá projectes y plans, som tots uns espasets. En lo de arribá lo projectat a compliment, sense perllongues ni destorbs, ¡axò ja son figures d'altre sostre!

Per com s'Ajuntament no estiga tan atrafegat y haja trobada y donada solució a n'es complicat problema d'instalá sa dotzena d'*aubellons* públics proposats den Benet Pomar, (a raó de mil pesettes cadascun) mos permetriem cridar-li s'atenció sobre un assumto qu'ara trabaya y va a má de lográ s'Ajuntament de Barcelona.

Es projecte no es altre sino consegü sa cessió des castell de Montjuic a la ciutat; amb tots es terrenys y costers d'aquell puig, que sumen moltes corterades.

Diuen qu'es Govern y especialment En Silvela hi fan bon só; y que per poc qu'empenguen es barcelonins, aquesta vegada en surtirán amb la séua. (*)

Noltros aquí també en tenim un de castell, militarment inútil, demunt un puig, ran de ciutat; y cent vegades s'ha dita y demostrada sa conveniencia de qu'es ciutadans en poguésen gaudí y disfrutá des costers y pinars qui l'enrevolten, y que convertits en *parc* y lloc d'espargiment, serien p'es moradors de Palma una gran ventatje higiènica, una profitosíssima millora.

Cap feyna hi ténen dalt Bellver, per seguredat o defensa estratègica, unes quantes dotzenes de soldats o artillés, amb uns quants canonets y fortins y reductes de l'any tirurany. Aquella antiga clasta, aquelles galeries y cambres espayoses, aquelles torres y terrades guanyarién molt, si les llevassen s'aspecte trist y desolat de *corté* qu'ara ténen; y milló y més propia aplicació les podrien doná, dins es plans y projectes de sa *Palma del porvenir* que molts imaginan y entreveuen, ara més que may, amb motiu d'havé comensat es séu examplament, tirant en terra ses murades.

Alcalde que conseguís tal millora, encara y tot qu'altra cosa no fés de bò, la se tendria ben merescuda a sa estatua, y amb ella s'agrahiment de tots quants dins aquesta ciutat s'hi fan la vida.

Qui no pot segá espigola.

Mentres arrib es dia de consegü millores y reformes tan grosses com sa que acabam de senyalá, aprofitemmos y fas-

(*) Si es cert lo que llegim a alguns diaris, sa cessió y es derribo des castell de Montjuic ja es cosa resolta y concedida.

sem gracies de qualcuna altra més petita que ja tenim lograda.

Heu deym per sa que fan a *la riba* des Moll, donantli una amplaria majó qu'havia mesté com es pa, perque la gent no anás estreta, amunt y avall, amb perill de llenegades y caygudes.

Ara, d'estiu, en vení hora-baxa, quant la gent s'encamina cap a n'es Moll, a fé quatre alenades d'ayre de mar, fresquet y sanitó, será un xalá poderse passetjá y fins y tot assèurese una estona demunt la riba, desde sa caseta des práctic per amunt, fins a sa farola.

Y d'hivern, a ses hores de bon sol, en dies de calma y de poc vent, no direu que no hi fassa bon estage en aquell endret, d'on sa vista's pot espayá per tota sa nostra bella bahía, desde es caps Blanc y Enderrocat fins a Calafiguera y es turons y serrals de na Burguesa.

Y si a n'axò s'hi afegia sa fácil urbanisació de tota sa esplanada des moll véy, y tayaven aquell *uy de poll* de devant ca'n Ariany, y arreglaven es «*passaig* den Sagrera» fins a Santa Catalina... ¡bunyol dins mèl!

¿Y qui mos diu que no u vejem prest duyt a terme, a tot axò...? El mon no es fet amb un dia.

Viatje a Orient

Una excursió espanyola a terres orientals, es com un'ametla qui s'adresa, dins sa vida d'inactivitat y peresa que rossegam, y que mos té tan aislats de sa febrosa y remoguda vida moderna.

A Espanya, encara no ha desaparecut del tot es concepte que antigament teniem des viatjes llars; y espanyol hey ha qui se creu casi un nou Colon, perque es sortit tres o quatre vegades de sa séua provincia o es estat un parey de setmanes a terra de moretons. S'havé anat a Cuba o a Filipines, ja dona dret a conversá fort y amb tò doctoral de quesvuya se tracti dins una reunió. Es qui son estats a Fransa, Inglaterra, o a qualcuna altra gran nació d'aquestes que frissen y malavetjen a progressá ferm, d'aquells ja no'n parlam, perque solen havé perduda aviat, intelectual y moralment, sa séua nacionalitat espanyola.

Naturalment es catalans son es qui més sovint se veuen a viatjá, per rahó de ses majós necessitats de sa séua industria y comers. Axò y sa proximitat de sa frontera francesa han produít un contacte de cada dia més frequent entre catalans y forastés, fent notá a n'aquells sa inexorable necessitat de posarse a n'es nivell de tots es pobles avansats, cercant en sos viatjes altres utilitats y fins, ademés des purament comercials, qu'encara que son es qui van davant ets altres y regulen sa marxa d'una civilisació, no's basten a sí metextos per sostenirse y produí un progrés real y vertadé.

Animada per aquest pensament, s'es for-

mada una comissió a Barcelona, per organisa una excursió a Atenes, amb motiu de s'Exposició Internacional qu'allà hi haurà p'es mes d'Agost; aprofitant s'avinentesa per fé una passada per altres països, y visitant es llocs consagrats per sa civilisació grega, per sa romana, per sa oriental y sa faraònica.

S'itinerari serà: de Barcelona a Nàpols, Atenes, Beyruth, Alexandria, Palerm, y de Palerm altra volta a Barcelona. Es viatge durarà un mes, aturantse es dies necessaris a cada ciutat d'aquestes, y principalment a Atenes.

No es, ni de molt, s'aspecte purament recreatiu es més interessant d'aquesta excidà, qu'axí y tot ja valdria la pena de ferla tot aquell qui pot. Es catalans, tan pràctics en tot, se son cuidats ben bé de que prengüés part en s'excursió qui sabrà treurerli tot es suc instructiu. Don Antoni Rubió y Lluch, catedràtic de Barcelona y helenista estudiosíssim, qu'altres vegades ja es estat per aquelles terres y n'ha trèt bon fruit des seu estatje a Grecia, donarà conferències històriques sobre es països que's vagen visitant; y Don Jusèp Puig y Cadafalch, arquitecte barceloní, farà lo meteix, respecte des monuments de cada país.

Amb aquestes lliçons pràctiques, donades a la vista de s'objecte descrit, hey ha més qu'aprendre qu'amb un parey de cursos estudiats a dins una classe d'Universitat; perque son lliçons que impressionen més y despèrten s'activitat intel·lectual de cadascú, mouen una corrent fecunda d'idèes propies y personals, y sobre tot, no s'obliden may.

Tampoc dexarán d'atendre ets excursionistes a sa part mercantil des viatge. Saben molt bé que trobarán cases de comers a n'es costat des monuments històrics, y farán es cap viu per cercà mercat a qualque producte espanyol. Tots es qui sien comerciants, podrán dursen mostruaris y fé tanta de propaganda com vulguen, cada pic que devallen en terra. Y qualcun n'hi haurà qu'en tornà essè dins Barcelona, li pujarán més ses ganancies que ses despeses des viatge.

Sía com sía, lo probable es qu'aquesta expedició servesca de comensament per ferne d'altres cada any, com se veu tant sovint fora d'Espanya. Convé que mos ne recordem d'aquell temps en qu'es barcos catalans,—y qui diu catalans diu espanyols—navegaven per tot es Mediterrani, y de que espanyols foren es primés marinés d'Europa qu'arribaren a Amèrica.

Amb sa facilitat d'avuy en dia per anà d'un cap de mon a s'altre, es viatjes son s'única manera que tenim de reconquistà sa fama perduda. Sa nostra nació pateix d'anèmia y fluxedat; y a noltros mos convé tant es viatjà com a un malalt convalescent es fé bones voltes p'es camp, perque li toc es sol y s'oratge.

DE FORA-MALLORCA

Victoria des proteccionisme.—S'incident de Servia.—Casino de senyores.—Wagnerisme.

S'arma principal des partidaris des lliurecamvi los es cayguda de ses mans, ara amb sa nova orientació qu'ha presa sa política comercial britànica.

Sa innegable prosperitat de totes ses industries ingleses baix d'un règimen lliurecamvista, era s'argument de més forsa per tots es qui seguien ses doctrines econòmiques den Moret, s'enemic mortal des proteccionisme, s'homo funest qu'ha simbolisada a dins Espanya sa viva oposició a tot lo nacional, a tot lo *nostro*.

Un polític anglès, molt antipàtic a tots es meridionals perque es una encarnació admirable des poble que governa, ha donat ara un gran exemple que no serien capassos de seguí molts des nostros ministres. En Chamberlain, desdiguentse de ses con-

viccions de tota sa séua vida tan prest com s'en es temut de que perjudicaven a Inglaterra, ha alsada sa bandera proteccionista com a unic mèdi d'alsà des seu decaiment un parey d'industries que comensaven a sentirse molt perjudicades per sa competència de països aon es proteccionisme es estat sempre professat com a lley comercial indiscutible.

Es nostros polítics no solen tení sa virtut d'humilià d'aquexa manera tan noble es seu parè, davant sa conveniencia nacional. En no essè que's tracti de girarse sa casaca, com solen dí, per obtení un minis-tèri; lo qu'es axí, cada punt n'hi ha que baraten d'idèes polítiques amb tanta facilitat com qui se muda unes sabates. Y ben mirat, axò vé a esse una manera de practicà es proteccionisme individual.

Si creguésem que s'exemple d'Inglaterra havia de parexe a n'es nostro Govern digne d'esse imitat, donariem s'enhonorabona a n'ets industrials catalans y a n'es vascongats, casi tots ells adèptes convensuts de sa doctrina proteccionista.

Una mort tràgica o novelesca, una mort que no sía sa vulgà y corrent que veim cada día, dona popularitat a moltes de persones que sense axò, romandrien dins s'indiferència de tothom.

Axò li ha succehit a n'Alexandre de Servia, fiy d'aquell capverjo coronat, el rey Milá; un reyetó vulgaríssim que no tenia casi res de rey ni tant sols d'homo distingit; que mai va fé res en vida que cridás damunt ell s'atenció d'Europa, fora s'es-cándol de casarse amb Na Draga Maschim; y ara qu'es mort, comensen a parlà d'ell llargament tots es diaris del mon.

Axò sí; en parlen amb una indiferència d'aquest innoble assassinat, com si estigués completament provada sa culpa de ses víctimes y no se tractás més que des compliment d'una sentència justa—suposant que pogués esse justa una sentència de mort—duita a son terme amb tots es requisits legals.

«S'incident de Servia» diuen ses notes diplomàtiques de ses potencies, indiferents davant una seuvatjada tan repugnant, axí com també miren tranquiles matà de tant en tant, per orde del Gran Turc, un quants centenàs de malanats armènics.

Ara, d'aquí un parey de dies, comensarán ses comunicacions oficials entre ses cancelleries europees y es nou ministeri de Belgrado, format p'ets assessins d'es ministres anteriors; y a n'aquestes comunicacions es ministres nous farán bò parlarhi de s'esment qu'están disposats a posà per sostení s'orde y sa legalitat y sa justícia, y es respecte a n'es dret... Y axí, tira-tira, seguirá envant, com si tal cosa, sa gran comedia humana.

Com si no bastássen es casinos de tota casta a on poden anà ets homos a pèrdre es temps,—y gracies si no hi perden res pus,—ara s'en es ubèrt un de nou a Madrid, expresament y aposta per senyores.

Encara que sía casino de dones, no té res de femellenc, ja que hi ha sala d'esgrima, de billás, de tresillo, y saleta per fumà y tot.

Com no es de suposà que sa Junta des casino privi s'entrada a n'ets homos, corresponguent a sa galanteria d'aquests, qu'admeten senyores a ses séues sociadats, no hi faltarán curiosos que arriscantse a passà per *gonelletes*, vagen a ensumà que tal s'hi passa es temps dins es nou casino; y sobre tot, no dexarán d'aprofitarse de ses ocasions en que hi haja qualque festa per sa qual ses invitacions haurán de dí: «*Señora de Tal... y caballeros que guste acompañar*».

No hi deu havè en tot el mon un admiradò tan entusiasta den Wagner com es compte de Sunfordt: un escocès molt ric

que no viu per res més sino per admirá ses obres de s'immortal mestre alemany.

Viu a un castell qu'anomena Varteburg, y tot lo qu'el rodetja té noms trèts des poemes wagnerians. A n'es criat l'anomena *Volfram*; a una ego blanca li diu *Elsa*, y té nou cusetes d'aygo de lo més atrevides, amb sos noms de ses nou *valkiries*. Està abonat, com es natural, a ses funcions de cada any a Baireuth; pero endemés té tot l'any a ca'séua una petita orquesta que toca invariablement música den Wagner; y si per desdítja qualque músic anomena tant sols un altre compositó, es comte el trèu defora immediatament.

Un detall. Es fadrí, y no's vol casà fins que trobará una dona que sapia de cò en es piano totes ses obres den Wagner. Si'n troba una que tenga tan rara condició, y per tot lo demés li agrada, ¡cap a sa vicaria s'ha dit!

No u sé; pero tenc pò de que es bon comte de Sunfordt haja de romandre fadrí tota la vida.

La cansó del moliner

Cadascú a ca'seua sap lo qu'ha mesté: ¡venga blat per molre, que som moliner!

Jo d'enfarinar me bé sop y bé din, y els parroquians diuen que molt m'enfarin.

Que diguen, que canten; res va a son endret, ¡y volen que hi vaja el molineret!

Mes, fent ma farina, se m'ha'l cor nafrat y'm sembla que'l tenga massa enfarinat.

Y el cor me gemega y'm diu tot perdit: —¡Treume exa farina, tornem la salut!

D'infant ja m'ho deyen: ho hagués escoltat, que sols aprofita lo pa ben guanyat.

Miquel V. AMER

Tradicions populars mallorquines

Es Puig de ses Bruxes y el Rey En Jaume (1)

Com anau de Lluchmajor a Algaida, trobau dins *So'n Saleta* un puig en forma de formiguer, tot una roca, ple de clivells y regates.

Si hi pujau, devers mitjan lloch hi trobareu una cova rotja.

Diu la gent que d'allà dins sortien ses bruxes en temps des moros; y que per axò a n'aquest puig li deyen y li diuen *de ses bruxes*.

Si'n passava cap carro per allà baix, es parey ho havia de fer de tot per treurel.

Diuen qu'era que ses bruxes s'hi encamellaven demunt, sense que les vessen; y, com eren més que mosques, assolaven es carro, que no hi havia qui'l rossegás.

Es cristians que'l rey En Jaume dexá per poblar Mallorca com l'hagué presa, anaren a donarli part, d'axò de ses bruxes.

Y ¿que fa ell?... S'en vengué, y ab un parey de capellans y un escolá y ab sa carrossa se'n va a n'aquell puig per maleir ses bruxes, y que no'n quedás nescia.

Se'n hi puja ab sa carrossa, y a sa cuyu hi planta la creu.

Mentres tant es capellans feyen sa séua tasca, y s'escolá, de por que tenia de no esserhi demés, se posá demunt un altre puig veinat, que per axò se diu *es puig de s'escolá*.

D'aquelles bruxes no'n véren pus la pols ni noves.

(1) M'ho contaren mos bons amichs, el R. D. Agustí Puig, Pre., catedràtic del Seminari, y D. Antoni Salvá, misser de Lluchmajor.

No anaven de creus ni hi volguéren perres ab sos capellans ni ab el rey En Jaume.

Ab so pujar y devallar sa carrossa per aquell puig, ses rodes féren aquella partida de regates qu'encara se veuen.

Es qui hi son estats me poden guardar de mentir.

Sa llenegada des cavall del rey En Jaume (2)

Derrera's convent de ses monjes d'Inca, a sa *costa des molins*, surt una timba a flor de terra y fa una regata, una especie d'arregussay.

Diuen que va esser que'l rey En Jaume, com perseguía es moros per esvairlos de Mallorca, un dia era dalt es *Puig major*, y los me veu devers Inca.

¿Y que fa ell tot d'una?... Pega esclafit y esperonada a n'es cavall, y es cavall llongo, y se tirá just demunt aquella timba.

Es cavall ab una pota llenega, y tant fort aferrava, que va fer aquella llenegada, aquell arregussay, qu'encara s'hi veu ben senyat y ben conexedor.

A n'es moros al punt los hagué assolits, y es bocins més grossos que'n dexá, foren ses oreyes.

Ell no s'hi posava per poques aquell rey. Ni s'en porien riure gens.

Ses potades des cavall del rey En Jaume (3)

En es *Coscoys*, per ont passa sa partió entre Marratxí y Santa María, se veuen uns clotets com a potades de cavall.

Diu la gent que les hi va fer el cavall del rey En Jaume com perseguía's moros de la muntanya, y des puig de So'n Cos de Marratxí ab un llongo se tirá a n'es *Coscoys* de Santa María y ab un altre a n'es castell d'Alaró.

¡Ves si ho havia d'esser abrinat y bufarell aquest cavall, que pegás tals llongos! y ¡si havia de ferir rostit ab ses potes per allà ont s'afuava!

No hi ha remey: es cavall havia d'acompanyar es cavaller.

Segons s'atlot, ses juguetes.

Antoni Me ALCOVER Pre.

Sa Fadrinarda

He sentit contà moltes de vegades a ses ties que nina més guapeta y etxerovida que jo, com tenia tres o quatr'anys, no s'en es vista may, ni Deu n'ha posada cap a la terra.

Diuen que tot quant deya y feya eren *monades*; que tenia unes sortides tan agudes, y que tothom s'embabayava amb mi, en haverme sentida conversà una estona.

No hi havia capritxo que mon paré y ma mare no'm consentissen, ni desitx que no'm satisféssen, ni malcriadesa que no'm perdonássen: tot—¡ay de mí, ara u conec prou!—per estimació ben mal entesa.

Vestida sempre com una pintura, neta com un ivori; uys blaus que jo tenia, cabe-yets rossos y reülls, boca petitona y galtes carmesines, me sentia alabà sempre de tothom, y no'm veyá may enderré de monxonies, afalagadures y besades.

Jo comandava sempre. A onsevuya fos, no hi havia altra voluntat sino sa méua. Lo que *sa nina* desitjava, allò era lley, per tothom de ca'méua.

Ben car m'ha costat aquest imperi y senyoriu. ¡Ay, si fos ara!

Un poc més grandeta, com vatx cumplí sèt anys, no hi havia qui'm trencás al devant en res ni per res, de tot quant jo'm proposava.

Que no volia dú un vestit... Ydò no'l duya, y m'en feyen un altre diferent.

(2) M'ho contaren mos amichs D. Gabriel Llompart, prevere, catedràtic del Seminari, y D. Nadal Garau, prevere, naturals d'Inca, que los ho contaven com eran petitons.

(3) M'ho contaren mos amichs els preveres D. Bartomeu Alcover y D. Francesch Forteza, que ho han sentit contar mil vegades per Santa María, y D. Juan Rossetó, de So'n Forteza, d'Alaró.

Que no volia anà a costura... Ydò no hi anava.

Que no tenia ganes de brodà ni de fé ganxet... Ydò no'n feya.

Que quant me donaven sopà no volia s'ou frit perque es vermey no era romàs bé en es mitx des blanc... M'en fregien un altre.

Qu'espnyava una nina d'ue o un ventay... Idò, ben espnyat, y lo'n demà, un altre de millò.

M'en duyen a passetjà, p'es Born o per la Rambla, tota plena de parfalans y randedes y capellet... Y me sonaven just musiqueta dolsa a ses oreyes, ses paraules que sentia y escoltava, passant, passant:

- Oh, quina monada de nina!
- Es una pintura!
- Heu vist res més agraciad may!

Y jo, pobre de mí, que bé m'ho creya. Sa llevó de vanitat va trèure bon caluix, y massa va arrelà dins mí metexa.

Quinz'anys tenia, no encara ben cumplits, com m'allargáren.

Oh, si llavò m'haguésseu vista, que de grins en es cap, y que de vanitat y esponera!

Tot es Born m'era estret per jo passà, y no hi faltava may, ni d'hivern ni d'estiu, en día de música.

De pretendents y enamorats, ¿qui'n treurà conte...? De cartes y billetes que'm duya una criada complacent, ¿qui hauria tengut temps de llegirlos?

Y jo sempre, vana y empiulada, creguda de que per mí tot era poc, es gran gust que passava era d'ú una dotzena de jovensans en revolt, demostrant fé cas avuy a un, rebrotxantlo demà per enloquirne un altre, y riguentme de tots, com si'm tirassen payes de Menorca.

Me deyen que n'hi havia un entre tants, formal y bon atlot, qui de bon-de-veres m'estimava y podia ferme venturosa.

Jo, no més de sentirlo alabà de bon atlot y formal, ja'm bastava per fé manco cas d'ell, y prende per curtedat y beneytura allò meteix de que l'alabaven tant y tant.

Dèu o dotze anys he viscut d'aquesta manera; he vista morí ma mare, y a mon pare li han tornats blancs es cabeys a forsa de disgusts, pèrdues d'interessos y desgracies.

Ara n'he cumplits ja vint y nou, y comens a fé altres contes.

Ses meues amigues de joventut se son casades casi totes; y m'entra un corcó, en día que les veig, de bracet amb s'homo, o menant per sa má qualche infantó rosset com un fil d'or, que los somriu, quant jo'm passeig tota sola amb sa fantasia.

He hagut de dexà anà fantasies y figurins, perque es pedás no basta.

Y he de fé estiu y hivern d'una manteta y un vestit, y he d'anà un poc ranci de moda, perque no tenc altre remey.

Tant com de primeres brufava a n'es brou y despreciava bons partits, ara en prendria amb ses dues mans un qualsevol, sols que'm volgués una mica de bé y m'assegurés es pa, per com seré més véya.

Pero, ay! ets acells passen de llarc, y ni un s'arriba a posà demunt sa branca.

Aquells qui'm coneguèren tant vana y esquitarella fa dèu anys, me sembla que s'en riu de mí y me ténen llástima, ara que'm comensen a veure un fadrina empesa.

Mon pare es mort. Tota sola en es mon, sense més companyia ni agombol que dues ties que patexen de reuma y d'aufagó, ¿que serà de mí, Deu meu?...

D'aquí altres dèu anys, jo seré també una fadrinarda pahida y confitada... No tindrè més remey que ferme beata o despesera.

Hauré passat p'el mon com una planta borda, sense ningú qui m'encobehís, en vení es dies de ses fredós y ses tristeses.

Més que s'estrenyedat y sa miseria que

veig per devant mí, me donen pena ses recordanses de joventut locanda y vanitosa.

Tot m'ho veig a vení, lo que m'espera. Gírgola solitaria en mitx d'un camp, viuré sense un motiu ni una afeció que me lligui a la vida y la'm fassa parexe curta y agradable.

Y ¡qui sab si en vení es dissaptes de cada setmana, me veurán amb altres jayes com jo, abrigada amb un mal mocadò y una manteta colò d'ala de mosca, esperant dins ses entrades de casa de cavallé es quatre céntims de llimosna!

¡Qui sab si m'arribarán a tení ben reparada es qui de jovensana'm coneguèren! y dirán amb una riayeta que m'entrará fins a n'es moll d'ets óssos:

—¡Vetla t'allà! aquesta es aquella bella mossa, que tot lo mon li era poc, que brufava tant a n'es brou, que duya es fadrins en revolt y no n'hi havia cap de bastant bo per ella!

Fadrinetes qu'estau pera merexe, miravoshi de prim a dins aquest miray.

¡Y Deu vos quart d'un ja está fet, per mala cura o lleugeresa de part vostra!

ANGELA MARIA

LA VIDA

Assegut moltes estones demunt l'aspre penyal que mitx tomba dins la mar, me plau contemplar les ones demunt l'abisme rodar.

Y al veure sa eterna exida y'l seu remorós afany exclam jo:—¡Tal es la vida! ones que vénen y van... No es altra cosa la vida.

De dins la vall, l'alta serra que lluny s'axeca, m'agrada contemplar, y la boirada que per les roques s'aferra a trench d'auba, d'hivernada.

Y quant el sol l'ha espargida, pens que axí es la quimera de los somnis de la vida: boira que corre lleugera... No es altra cosa la vida.

De les flors totes pintades que brosten al dematí entre l'erbei del jardí, de fina essencia impregnades que roba l'oratjol fi;

quant a la nit veig marcida la color y la hermosura, consider que axò es la vida: floreta que apenes dura... No es altra cosa la vida.

Allà, de nit, quant fent via passa esgarriat estel per dins la foscó del cel, ab polsim de pedreria brodant de la nit el vel;

dins sa claró esblancaida qu'espiretjant prest s'apaga veig l'imatge de la vida: una estrella que s'amaga... No es altra cosa la vida.

Astre que se pon, onada, flor que'l vespre ja's marcida, boira p'el vent rossegada... ¡Talent es la nostra vida: tot comensant ja acabada! No es altra cosa la vida.

Joseph M.ª TOUS y MAROTO

1903

Fuyes y Brots d'Historia mallorquina

1323.—Juny, 22.—Agrahit el Rey Anfós d'Aragó a n'es bons serveys que li havien prestats mallorquins en sa guerra y conquista de Sardenya, a on varen concorre 20 vaxells y algunes companyies y estols de gent a peu que comandava s'almirall Huc de Totxo, y contribuiren a n'es bon acabament d'aquella empresa; los confirmá tots es privilegis que abans los havia concedits el Rey En Jaume, y

los otorgá de més a més franquesa de drets y pagaments en tots es seus dominis d'Aragó.

1336.—Juny, 20.—Va essé rellevat des càrrec de lloctinent governador de Mallorca En Pere de Bellcastell, y posat en lloc seu En Rotger de Rovinach, ab 200 lliures de sòu cad'any.

1343.—Juny, 23.—Sortí des port de la ciutat y navegá cap a n'es d'Alcudia es novell Governador n'Arnau d'Eril, acompanyat d'alguns cavallers, per posá setge a n'es castell de Pollensa, qui's mantenia feíl a n'el Rey En Jaume III. Durá aquell setge fins a derrerres d'Agost, en que's va retre, per conveni que féren assetjadors y defensors.

1389.—Juny, 20.—Se fé una crida per la ciutat y ses viles, concedint un termini de pocs dies a tots es sards residents a Mallorca, perque buydassen el camp y s'en anassen a sa seua terra de Sardenya, a presentarse a n'es Governador d'aquella illa.

1486.—Juny, 14.—Crida per fer a sebre sa gran victoria que contra es moros havia conseguida el Rey D. Ferrant el Catòlic, conquistantlos sa ciutat de Loja. Hi hagué tres dies seguits de festes y alimares.

1535.—Durant es mes de Juny d'aquexa anyada, arribá a n'es port d'Alcudia es estol de grans vaxells amb que l'Emperador Carlos V anava a combatre es corsari Barbarrotja. Ets alcudients l'envidáren a saltá en terra; s'Emperador acceptá s'envit, y va essé molt obsequiat y regalat. Va posá a camossen Jeroni Moragues, y llavò s'embarcá cap a Tunis, conquistant aquesta ciutat y sa fortalesa de La Goleta.

1540.—Juny, 10.—Crida real, privant es brodats d'or y argent a tota casta de vestits, per s'abús que tothom ne feya.

1608.—Juny, 21.—Penjáren un homo, per criminal y saltetjador de camins, y per haver venuda una barqueta a alguns moros esclaus, donantlos mèdi de que poguésseu fugí cap a Berberia.

1651.—Juny, 13.—Tornant de Sicilia es príncep Don Juan d'Austria, s'aturá aquí a Mallorca y va estarhi dos dies. Poble y autoridats li féren gran rebuda.

1663.—Juny, 26.—Arribáren noves de qu'era estat elegit bisbe d'Oristany D. Bernat Cotoner, germá des Gran Mestre sanjuanista. Se cantá Te-Deum solemne a la Seu y se féren ses demostracions acostumades.

1682.—Juny, 12 y 13.—Grans festes en honor de Sant Antoni. Cremaren focs artificials que figuraven un elefant amb un castell damunt. Lo'ndemà tancáren es Mercat, fins a sa casa de ses comedies, per ferhi una funció de bous amb cans. Passá per uy una paret, y en romanguèren de ferits entre es qui assistien a s'espectacle, que los haguèren de dú s'estremunió depressa.

1688.—Juny, 20.—En bon diumenge qu'era, aná el Sr. Virrey, sa banda des capvespre, a passetjà p'es Moll; se trobá amb algunes carrosses de cavallés; y perque aquests no s'eren aturats saludantlo, tengué junta aquell vespre meteix amb l'Audiencia; en desterrá uns quants d'aquells cavallés, y va fé tancá un cotxé dins sa Torre de l'Angel.

CRONICA CIUTADANA

Un bon jurat.—Si no tenim encara cartell publicat, p'es certamen literari de ses Fires y Festes, ja tenim en camvi es Jurat qu'ha de judicá ses obrés que s'hi presentarán.

Pareix que l'han de compondre: D. Juan Alcover, president; D. Juan Palou y Coll, D. Ramon Picó y Campamar, D. Gabriel Maura, y D. Magí Verdagué, secretari.

Mos sembla un Jurat competentíssim, que no podria esse millò.

Festa a Manacor.—Demà diumenge celebra sa Capella de Manacor sa festa anyal, que acostuma a esse molt lluhida y concorreguda.

Enguany, segons noticies, l'honorarán amb sa presencia dos escriptors catalans molt anomenats: D. Antoni Rubió y Lluch, catedratic de s'Universitat de Barcelona, y D. Jaume Massó Torrens, autor de notables obrés en vers y prosa y eruditíssim bibliofil.

Avuy dematí han d'arribá de Barcelona. Sien un y altre benvinguts.

Com de costum, assistirán a sa festa de sa Capella molts d'escriptors y altra gent de Ciutat y de ses viles, que cad'any s'apleguen a Manacor, en consemblant diada.

Qualcun de noltros de sa GAZETA també fa contes d'assistirhi, aprofitant y agrahint sa atenta invitació que de part de sa Capella hem rebuda.

Dissapte qui vé en donarem conte, de com será anada sa festa.

Publicacions rebudes

—REVISTA DE HUESCA: publicació bimestral fundada y dirigida per nostros bon amic y erudit compatrici En Gabriel Llabrés, catedratic y archiuier-bibliotecari.—N'hem rebut es primé nú-

méro, de 80 págs., y entre es trebays y articles que conté, n'hi ha uns quants, molt notables y curiosos, d'En Llabrés, sobre sa Crònica de S. Juan de la Peña, s'antic rellojge de la Seu d'aquella ciutat, unes cartes inédites de Jovellanos, algunes escrites desde Mallorca y altres punts, a n'es comté d'Ayamans, etc.—Li desitjam llarga vida y suscripció a sa nova revista, y dexam establert gustosament es canvi.

—BIBLIOTECA POPULAR DE «L'AVENÇ»: Vol. IV: Historietes galizianes, per Sacher Masoch, traducció catalana den F. Casas-Carbo.—Vol. V: Nerto, poema provençal den Fred. Mistral, versió catalana en prosa, de mossen Jacinto Verdagué.—Segueix obtenint merescuda acceptació aquexa interessant colecció popular, que's publica a Barcelona, al módic preu de 50 cént. cada volum. Té en premsa y en preparació alguns volums d'autors mallorquins.

—Ant. Bosch y Miralles: Ponencia sobre el ganado de cerda, en el 5.º Congreso agrícola catalán celebrado en Palma de Mallorca.—1 folleto de 21 págs.—N'haurem raó.

—Es núm. 2 de l'Ilustració Catalana, amb interessant texto y notables fotografats: (s'admeten suscripcions, en aquesta Administració de sa GAZETA).

—Es Ca d'Inca, setmanari (segona tongada): —Llevant, setmanari catalanista obrer.—Patria: revista ilustrada, de Tarragona.—Mont-Segur, revista mensual de la literatura occitana, de Rennes-lo-Castel (Fransa).—A tots y a cadascun, salut y canvi.

Gazeta Relligiosa

Sants y festes de la setmana entrant

- Avuy dissapte 20: Sta. Florentina vge.
- Demà DIUMENGE 21: El Cor de Maria y St. Lluís Gonzaga.—(Comensa s'estiu, y es sa diada més llarga de tot l'any).
- Dilluns 22: St. Paulí y St. Juan, bisbes.
- Dimars 23: S. Félix prevere y Sta. Agripina.
- Dimecres 24: St. Juan Batista: (abans era festa de precepte: ara axí meteix casi tothom ne fa).
- Dijous 25: Sts. Prósper y Eloy, bisbes. (Lluna nova).
- Divenres 26: Sts. Juan y Pau germans mrs.
- Dissapte 27: St. Sixto papa y St. Ladislau. (Dijuni: no poren menjá carn).

Coranthores

- Segueixen avuy, y demà acaben, a St. Nicolau, a n'el S. Cor de Jesus.
- Dies 21, 22 y 23, en el Socós, també a n'el S. Cor de Jesús.
- Dies 22, 23 y 24, a la Concepció de s'Arraval, lo meteix.
- Dies 24, 25 y 26, a Sant Jeroni, a n'els Sagrats Cors de Jesus y Maria.
- Dies 26, 27 y 28, a s'oratori de Sant Juan, a n'es sant titular.

De la Pagesia

D'Inca mos escriuen qu'es dijous bo d'aquesta setmana es anat molt alís, amb poca concurrència de venedós y manco de compradós. Per axò no donam nota de préus.

Diuem també que aviat estará llesta sa instalació de sa llum eléctrica en aquella població.

Derrerries

Un d'aquests dies ennigulats qu'hem tenguts, conversaven un ciutadà y un pagés, devora sa porta de Sant Antoni:

—¿Que trobau, sen Tiá, que mos plourá aquest temps?

—Si fóssem a la vila, jo diria que sí, que no's torbará a caure una ruxada. Pero a n'es niguls ciutadans, ¡jo no'ls enténc!

Mestre Xucla era de lo més avaro qu'heu vist may. Un dia caygué de cap dins un safretx, y se negava.

—¡Donaume sa ma (li cridava un, de demunt sa vorera); ¡donaume sa ma, y vos trauré!

—¡Donà!... ¡axò sí que no!

Y s'estimá més morí negat.

A un bergantell, per havé robades unes quantes lliures de xocolate, el tancáren dos o tres mesos dins sa presó.

Quant ne sorti, li demanaven:

—¿Y quina la féres, fiet, que t'posáren a s'ombra?

—Res: una injusticia. Me tancáren per havé feta una cosa que cada día fa casi tothom, capellans y tot.

—¿Com es ara?... ¿per que't varen tancá?

—Per havé prés xocolate.

ALS SENYORS METGES
DIALYSÉS GOLÁZ
 MEDICAMENTS VEGETALS
 GRANDIÓS ÈXIT
 S'ENVIAN ELS FOLLETINS DE FRANCO
 ESCRIVINT A
J. ALDRICH G. SANT PAU, 47
 BARCELONA

TEATRO MALLORQUÍ
 ELS MOLTS ANYS A D. METROBI
 ES CORDÓ DE LA VILA MESTRE FORNARI
 ELS GLOSADORS D'ALTRE TEMPS-ES CALSONS DE MESTRE LLUCH
 SA PLAGUETA DES LLOGUÉS ES BÀUL DE MALÓ BANAU
 ELS DOS MESTRES DE FUSTER
 y altres pessas dramàtiques mallorquines,
 les trobareu a sa tenda den Mir-Cadena de
 Cort, número 11.

POESÍES den
Thomas Forteza y Cortés
 mestre en Gay Saber
 Se publicaren fa pocs mesos, amb
 un pròlec den Miquel Costa y Llobera,
 Br., y un retrato del autor,
 en fotogravat. Formen un bell
 tomet en 8^a, de 347 pàgs, estampat
 en bon paper de fil, verjurat, y lle-
 tra elseviriana.
 N'hi ha exemplars a 3'50 ptes. a
 ca'n J. Mir-Cadena de Cort, r.
 Administració de sa GAZETA DE
 MALLORCA.

TRADICIONS Y FANTASIES
 NOVES POESIES DEN
MIQUEL COSTA Y LLOBERA
 MESTRE EN GAY SABER
 D'aquest llibre recent n'hi ha exemplars
 en venda en aquesta Administració: a
 2 pessetes p'es subscriptors de sa GA-
 ZETA, y 2'50 p'es qui no sien subscriptors.
GRAN TALLER
d'Escultura Religiosa
 DEN
JUSEP QUIXAL
 Villarroel, 50.—BARCELONA.
 Especialitat en imatges de fusta per esglésies.
 En aquest acreditat taller se treballa indistinta-
 ment es bronzo, es marbre, sa pedra y sa fusta,
 construintse estatuaría monumental, tot de bon
 gust artistic y en condicions molt ventajoses.
 S'envien notes de preus, presupuestos y dibuxos
 gratis.—Ventes en gros y a la menuda.
 LA CASA SOLICITA REPRESENTANTS

Perruqueria SALÓ den LLUC
 ARBONA: a s'an-
 tigua plassa de ses
 Copinyes (ara de
 Antoni Maura.) Higiénic y econòmic ser-
 vey d'afeïta, fé la barba y tayá cabeyes,
 amb maquineta o tisora.—Perruques y
 postissos de tota casta, a gust y comodo
 de cada qual.
 També hi trobareu pica de bany
 d'aigo dolça, freda, teba o calenta, si en
 está ja afeïtats o tosos, vos voleu fé una
 rabetjada per tot el còs, que vos dexará
 nets com una plata. Cada bany, una
 pesseta, amb llenzol pelut, per exugá.—
 ¡Benhaja sa netedat, per está una perso-
 na bona y sana!
SALÓ DEN LLUC
 COPINYES (Antoni Maura) n.º 14.

Calsats de moda
 Esmerada confecció
SABATERIA RATIER
 Carré de sa Cadena de Cort, 7 y 9.
 Venta de tabacs y efectes timbrats

FERRO-CARRILS DE MALLORCA
Servey de trens de passatgers
 De Palma a Manacor y Felanitx: a les 7'40 des
 mati; a les 2 y a les 6'25 des capvespre.
 De Palma a Sa Pobla: 7'40 de mati; 2'30 y 6'25
 de capvespre.
 De Manacor a Palma: 4 y 6'30 de mati, y 5'15
 de capvespre.
 De Manacor a Felanitx y Sa Pobla: 6'30 de mati
 y 5'15 de capvespre.
 De Felanitx a Palma, Manacor y Sa Pobla: 6'40
 de mati; 12'15 y 5'25 de capvespre.
 De Sa Pobla a Palma, Manacor y Felanitx: 6'55
 de mati; 1 y 5'25 de capvespre.

CORRÈUS AL INTERIOR
 Surten cada dia en diligencia, per casi totes ses
 viles aon no hi passa es tren, devés les 2 des
 capvespre. Arriben a ciutat entre 7 y 8 des mati.

VAPORS-CORRÈUS
Partexen de Palma
 A Barcelona: dimars, dijous y divenres: a les 6
 de capvespre (directes) y diumenges a les 5 id. (via
 d'Alcudia).
 A Valencia: dimecres a les 9 de mati.
 A Alicante: dissapte a les 6 de capvespre.
 A Ervissa: dilluns a les 10 de mati, dimecres a
 les 9 id. y dissapte a les 6 de capvespre.
 A Mahó: dimars a les 6 de capvespre (directe) y
 dimecres a les 2 id. (via Alcudia).
Arriben a Palma
 De Barcelona: dilluns, dimecres y dissapte, a les
 7 de mati (directe) y dijous a les 9 id. (via d'Alcudia).
 De Valencia: divenres a les 10 de mati.
 D'Alicant: dimars a les 6 de mati.
 D'Ervissa: dimars a les 6 de mati; dijous a les 2
 de capvespre y divenres a les 9 de mati.
 De Mahó: dilluns a les 9 de mati (via d'Alcudia)
 y dimars a les 6 de mati (directe).

TRAMVIA DE PALMA A PORTO-PI
 De sa Plassa den Coll y de la Glorieta, desde
 les 5 y mitja des mati fins a les 9 des vespre, surt
 un cotxo cada 15 minuts.
 De Porto-Pi a Ciutat, de les 5 des mati fins a
 les 8'50 des vespre partexen dos cotxos cada 15
 minuts.
 Tot es trajecte: 25 cént. Al Terreno, 15 id. A
 Sta. Catalina, 10 id. Entre estacions, 10 id.

SERVICI TELEGRÁFIC PROVINCIAL
 Estació uberta a totes hores: sa de Palma no
 més.
 Estacions ubertes de dia: Mahó, Ciutadella, Er-
 vissa y Sóller.
 De servici limitat (9 a 12 mati y 2 a 7 capves-
 pre): Alcudia, Artá, Felanitx, Luca, Manacor, An-
 draig, Sóller y sa d'Alaor (Menorca).
 Semáforo: Bajoli (Menorca).

DROGUERIA Y FERRETERIA
den MIQUEL BESTARD
 (Plassa de sa Cortera, 2 y 4 — carré de s'Esparteria, 1 y 3.)
 En aquest establiment s'hi trobará la mayna de Droques y Productes quimics de
 tota casta.—Eynes per fusters, ferrers y demés menestrals.—Tota classe d'estopades,
 amiantos y demés útils per màquines de vapor.—Desincrustant marca «EXCELSIOR»
 únic d'admirables resultats, per no permetre gens ni mica d'incrustació a ses cal-
 deres de vapor.—Representació en aquesta provincia, de sa companyia UNIO ESPA-
 NYOLA D'ESPLOSIUS: de ses noves CAXES REGISTRADORES, y de sa casa WEYRAT
 GERMANS, horticultors y floricultors de Valencia.
CORTERA, 2-4. — ESPARTERIA, 1-3.

CASA GRANDIA Hospedatge per Revds. Sacerdots y demés persones catò-
 liques.—Beremar, dinar y sopar: 3 pessetes diaries.
 S'hi admeten hostes permanents.—Carrer de Banys
 Nous, 12, segon pis, 2.ª porta.—BARCELONA.

SENYÓS Y SENYORES
CAP altre remey trobareu més segú per matá es cucs,
 ni tan bo de prende y que sia tan llépol per infants, com
 es **XAROP VERMÍFUGO** que prepara En SUREDA Y
 LLITERAS.
PER curá de rèl sa tossina, per tení sempre fresca sa
 boca, agradable s'alê, y perque es fumadós no sien
 perjudicats p'es tabac, no trobareu res com emprá
 cada día ses **PASTILLES SUREDA**.
SENSE sentí sa més petita molestia, fa desaparexe es
 calls y uys de poll, dexant es pèus qu'es un xalá es
 caminarhí, es **CALLICIDA SUREDA**.
ES per demés dirvos, perque ja u sab tota Mallorca, que
 ses millós medecines, es més senzills y més complicats
 aparatos, es bragués més perfeccionats y es fins ins-
 truments de Cirugia més moderns y perfets, se troben a sa
Potecaria den SUREDA Y LLITERAS
 Costa den BROSSA, n.º 9
PALMA DE MALLORCA

PAPERS quadrículats
 Whatman, Canson,
 Ingre, vegetal, ferro-
 prussiat y altres,
 tots de bona classe.
 Imprenta y Pape-
 reria den J. Mir.—
 Cadena de Cort, núme-
 ro 11.

LLIBRES LULIANS
 manuscrits o estampats:
 com més antics millós.—
 Tots es qui'n tenguen y
 s'en vulguen desí, que
 los duguen en aquesta
 Administració de sa GA-
 ZETA DE MALLORCA, amb
 nota de preu. Tendrán
 preferencia es manus-
 crits, sobre tot si son de-
 munt plegami.

SI anau derrera tra-
 bays d'imprenta
 garrits y primoro-
 sos, no tenui més que
 encarregarlos a sa
 imprenta de sa GA-
 ZETA DE MALLORCA,
 Cadena de Cort, nú-
 mero 11, y quedareu ben
 servits.

Articles de pell mo-
 derns y de classe
 superió, ja sien tra-
 jeters, carteres, pe-
 taques, cigarres,
 etc., etc., hermosos
 ferm y de profit, s'en
 ha rebuda una bona re-
 messa a sa tenda den Mir
 Administració de sa GA-
 ZETA-Cadena de Cort, 11.

Res demostra s'utili-
 dat d'una cosa
 com s'acceptació
 que mereix aquella
 cosa. Sa gran aceptación qu'han
 obtinguda ses **PLOMES**
ESTILOGRÁFICS
 es es milló elogi que d'elles se
 pot fé.—A sa tenda d'articles
 per escriptori y dibux den J. Mir
 -Cadena de Cort, n.º 11—n'hi ha
 per triá de diferentes classes y
 preus, totes de fabricació acri-
 ditada.

Els molts anys
 a
D. Metrobi
 D'aquesta aplaudida y xis-
 tosa comedieta, acabada d'est-
 ampá fa pocs dies, n'hi ha
 exemplars per vendre a s'im-
 prenta den J. Mir.—Cadena
 de Cort, n.º 11.
 Preu del exemplar: 3 reals
 Comprantne de 10 exem-
 plars en amunt, se fará es 20
 per cent de rebaxa.

Pis per llogá
 N'hi ha un, molt espayós, en es carré des Si-
 dicat (Capelleria) n.º 120: té un teatre amb algunes
 decoracions y moblatje de cadires y banes, y al-
 tres habitacions propies per posarhi taules de billar-
 cuyna y dormitoris.—També están per llogá uns
 estudis (entresuelos) dins s'entrada n.º 124 d'aquell
 carré: ténen estable per una bistia y lloc per ca-
 rruatje.—Allá metex vos ne darán raó.

DIBUIX—Gran surtit de tota
 classe d'articles per dibuix. Gènere de
 primera calidat.—J. Mir.—Cadena, 11.

Vin blanc claret Classe fina, selecta, a mitja
 pesseta es litro.—Unió, 53,
 (entré es Mercat y es Born)

TINTES per escriure y copiá de ses fabri-
 ques de més anomenada.—Impr. den J. Mir
 -Cadena de Cort, n.º 11.
 Impr. den J. Mir.—Cadena de Cort, 11.